

Seyðarhøvdaveitslurøðan 2014

Gestarøðari Høgni Djurhuus

Hurrá og skál fyri tí.

Respekt, sum tannáringarnir, m men ikki k, siga.

Fyri at sleppa at vera sítt egna kyn í friði.

Eisini í hesum fjølkyndu tíðum. Menn fyri seg, kvinnur fyri seg. Og børn fyri seg við øllum rættindunum.

Menn fyri seg, í friði, uttan klænar fremstufingar á lofti altíð. Havnar Klubbi, eitt friðskjól.

Ein kjallari á fimtu hædd hjá teimum, sum ongan kjallara hava, og eisini hjá teimum, sum ikki sleppa at hava sín egna kjallara í friði, hóast felagsogn er.

Eitt politiskt ókorrekt friðskjól, gamaní. Men eitt kynspolitiskt friðskjól. Út við tí politiska korrekta saman við tómu ølkassunum, út við tí rætta, tí, sum sømir seg.

Á, vit mugu endiliga ikki teska innantanna eitt øvugt orð. Sum hann segði á sinni: ”Eitt orð afturat, og pápi tín er einkja.”

Gevið okkum frið, gevið okkum frið. Vit eru farnir heimanífrá, fattir. Koma heim aftur, ikki so fattir. Fatter heim aftur til mutter.

Havnar Klubbi, ein felagsskapur bara fyri menn. Ein einkyndur felagsskapur, men tó ikki fyri samkyndar og tvørkyndar ella what ever kyndar. Fyri einkyndar og sjálvandi eisini hinskyndar uttan fyri skansan.

Í kolakyndum hugnaligum hølum fyrr, nú í oljukyndum panorama hevjað yvir Tórshavn City og hitt kynið.

Ikki bara her, men nógva staðni eru vit menn í meiriluta, í Varðhaldinum, á sjónum, í verjustøðu, í kirkjugørðunum, í miseydnaðum hjúnabondum, tað eru tey flestu, miseydnað.

Í Føroyum eru menn í meiriluta. Og meirilutin ræður, so einfalt er tað.

Grein 2 í lóg fyri Havnar Klubba sigur alt: *Maður búsitandi í Føroyum, ið er fyltur 18 ár, kann gerast limur.*

Sodann, einki tvætl, einki feminint uttanumtos ella snakk ella skulu vit ikki koma hvørjum øðrum við og verið nú fittir og penir og vaskið so upp aftaná.

Eitt friðskjól, har sum menn sleppa at reypa, drekka og sum í kvøld eta seyðarhøvd við berum fingrum og turka sær í dúkin, ropa og frata, tosa fúlt, hava hálvfeitan. Eingin fremstifingur við reyðari negl, reyðum spjóti.

Tað var hann, nú er hann farin, sum bjóðaði í trillrundan føðingardag. Allir menn vóru vælkomnir, skrivaði hann í innbjóðingini. Og so vórðu okkurt um hálvthundrað menn reksaðir upp: fiskimenn, ljótir menn, stórir menn, bankamenn, giftir menn, gloymdir menn, býttir menn, og so endaði listin soleiðis, men ikki fullir menn.

Veit ikki, um allir menn, búsitandi í Føroyum, ið eru fyltir 18 ár, eru vælkomnir her í Klubbanum.

Tá eg var formaður í Mimi, bjóðaðu vit og hinir pøbilsklubbararnir nevndunum hvør hjá øðrum í ársveitslu. Fínu klubbarnir í Havn og á Tvøroyri vóru ikki við í hesum káta samstarvi. Tað var undir teirra standardi, skiltist.

Havnar Klubbi er kanska einasti felagsskapur í heiminum, har sum nøkunlunda vanligi maðurin er meira virður og verdur enn regenturin, drotningin.

Eg og nógv fleiri við mær undrast á, hvussu tit sluppu tykkum av við Margretu drotning, við Margrethe Alexandrine Þorhildur Ingrid. Ikki so frægt sum heiðurslimur sleppur hon at vera. Fødd ekskluderað. Á denn skomm.

Eg fór tí aftur í lóg fyri Havnar Klubba fyri at leita eftir onkrari grundgeving. Skyldaði hon limagjald fyri meira enn ár? Neyvan. Hon hevur onga penganeyð.

So er hitt meira sannlíkt: *Hevur limurin forbrotið seg grovt ósømiliga í Klubbanum, ella áður hevur fingið ávaring, kann nevndin seta hann uttan fyri felagsskapin í eitt ár ella koyra hann úr Klubbanum. Einki alment er tó komið undan kavi um slíkan ósømiligan atburð hjá Margretu. Og sum sagt, hon bleiv ongantíð limur.*

Eg havi kortini, uttan heimild frá nevndini, boðið henni við í kvøld, smuglað hana yvir um rulluportrið. Her er hon, á 20 krónuni, sum eg havi í jakkalummum. Eg skal taka hana við mær, tá eg fari, ókei?

Søgan hjá Havnar Klubba er drúgv og spennandi, 215 ár, men kortini er Metusalem ikki heiðurslimur.

Okkurt, ikki nógv, er broytt hesi árin. Eina ferð komu menn bóltandi út úr skápunum – við sínum fløskum.

Eina ferð fóru menn at eta seyðarhøvd, veðrahøvd sjálvsagt, og eta tey enn.

Eingin kokkur, hvussu heimskendur hann er í Føroyum og Danmark, megnar at oyðileggja eitt seyðarhøvd við vísindaligum eksperimentum. Í pottin, kóka og so upp á eitt fat og á borðið, kanska sleppur knívur at stinga í munnin við einum eyga á við.

Men eingin við eyga á hvørjum reyðmálaðum fingri at hava kontroll og eftirlit við tí.

Hurrá og skál og respekt fyri tí konservativa og primitiva. Broytingar hava bara sín rätt, tá tað, sum verður broytt, verður betri av broytingini. Og tað er ikki ofta. Var tað Guds ætlan og konsept, at kvinnur skuldu ráða og vera uppi í øllum, so skapti hann kvinnuna fyrst og ikki mannin fyrst og síðani kvinnuna úr einum røstum rivi úr manninum.

Tað vóru hvørki tilvild ella mánadagur, sum gjørdu, at fyrst kom maðurin.

Hvørki hønan ella eggid vóru fyrst, hanin var fyrstur.

Latið okkum for helviti fáa frið til at vera menn saman við monnum.

Menn, ið pápanum dámdi.